

นางแลว

ชื่อวงศ์	LILIACEAE
ชื่อวิทยาศาสตร์	Chlorophytum undulatum Wall
ชื่ออื่นๆ	ลีลาว, เลื่องแลว, ดีปลากั้ง(เลย)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ลำต้น เป็นลำต้นใต้ดิน ลักษณะเป็นแงง หรือเหง้า ทอดไปในดิน ลำต้นอ่อนเห็นข้อปล้องชัด มีสีเขียว ลำต้นแก่ มีข้อปล้องสั้นสีน้ำตาลอ่อน ขนาดของลำต้น ลำต้นแตกเป็นกอ

ราก เป็นระบบรากฝอย มีขนาดใหญ่ รากแตกแขนงออกจากลำต้นใต้ดิน

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยวรูปหอก ปลายใบแหลม ฐานใบแหลม ขอบใบเรียบ ก้านใบยาว ยาวประมาณ 18-40 ซม. ใบกว้าง 4.5-6.7 ซม. ใบยาว 23.5-28.5 ซม. ใบสีเขียวด้านหน้าใบสีเขียวมัน หลังใบสากเล็กน้อย มีเส้นใบขนานตามความยาวของใบ

ดอก ออกดอกเป็นดอกช่อ มีลักษณะคล้ายช่อกล้วยไม้ขนาดเล็ก และงอกออกมาจากโคนต้น กอหนึ่งจะออกหลายช่อก้านดอกสีขาว ดอกย่อยสีขาว หรือสีขาวปนม่วง มีกลีบดอก 6 กลีบ มีเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียภายในดอกเดียวกัน จะแทงช่อดอกจำนวนมากในเดือน สิงหาคม-ตุลาคม

สภาพแวดล้อม

ดินที่ขึ้นได้ดีเป็นร่วน ดินดำ ขึ้นตามป่า บริเวณที่มีร่มเงา ใต้ต้นไม้ แสงแดดรำไร คนในท้องถิ่น มักนิยมปลูกใกล้บ่อน้ำ หรือใต้ต้นไม้ใหญ่ สามารถนำมาปลูกในกระถางเป็นไม้ประดับได้

การปลูก

เป็นไม้ป่า ชอบที่ร่มแสงแดดน้อย ความชื้นสูง ดินร่วนซุย ระยะปลูก 80X 100 ซม. นิยมนำมาปลูกบริเวณสวนครัวใกล้บ้านเป็นไม้ประดับและเป็นอาหารไปพร้อมกัน

การขยายพันธุ์

โดยการแยกหน่อ แยกกอ และเพาะเมล็ด

ประโยชน์ทางอาหาร

ส่วนที่เป็นฝัก ดอกอ่อน ดอกแก่ และเมล็ดอ่อนของนางแลว ใช้เป็นผักได้

การปรุงอาหาร

นิยมนำดอกนางแลวไปลวกหรือต้มเป็นผักจิ้มรับประทานกับน้ำพริก หรือนำไปปรุงร่วมกับผักหลายชนิดเป็นแกงแค

ประโยชน์

ดอกนำมารับประทาน มีรสหวาน โดยนำมาลวกจิ้มน้ำพริก ,ใส่ในแกงผสมกับผักชนิดอื่น, ชุบแป้งทอด หรือรับประทานสดก็ได้

